

Spm. nr. S 208

Til *miljøministeren* (16/11 89) af:

Glistrup (FP):

»Kan ministeren bekræfte Hammeloptimismen om fortsat dansk plastproduktion?«

Begrundelse

Til de lyse øjeblikke den 27. oktober 1989 hørte læsningen af Erhvervsbladet side 7. Her berettedes fra Hammels største arbejdsplads (500 medarbejdere), at miljøtruslerne nu var drevet over, så firmaet (Nordisk Wavin) nu trygt kunne gå ind i en langtidspanlægning til opretholdelse af (eksport)produktionen af PVC-produkter og derfor opgive planerne om flytning til Sverige.

Men selv om navnet Lone Dybkjær stod som kilde hele artiklen igennem, viste en nærlæsning af den, at det ikke var udtalelser »direkte fra hestens mund«. Derfor går nærværende spørgsmål direkte til centrum: Vil miljøministeren uforbeholdent bakke lykkebudskabet op?

Svar (22/11 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

I oktober 1988 orienterede jeg Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om min PVC-afviklingsplan.

Her angav jeg, at målet var en *totalafskaffelse* af PVC. Dette skulle ske ved en frivillig aftale mellem Miljøstyrelsen og plastindustrien om en 50 pct.s reduktion af PVC inden 1992 og en totalafvikling over en kortere årrække derefter.

Såfremt en aftale ikke kunne opnås inden den 1. november 1990, skrev jeg, at det var min hensigt at indføre et *principielt* forbud mod salg og anvendelse af PVC gældende fra 1993.

I ordet »principielt« lå, at det forudsattes, at det teknisk skulle kunne lade sig gøre at substituere PVC med andre materialer, og at det skulle være på en økonomisk overkommelig måde for de virksomheder, som det måtte berøre.

Denne plan står jeg fortsat fast ved, hvilket jeg også anførte under mit besøg på Nordisk Wavin i Hammel den 26. oktober 1989.

Der er således ikke sket ændringer i Miljøministeriets planer om afskaffelse af PVC, men alene en tydeliggørelse af allerede anførte synspunkter.

Det giver naturligvis anledning til optimisme, at man kan gøre sig forståelig.

Spm. nr. S 210

Til *forsvarsministeren* (16/11 89) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvor langt er man nået i forhandlingerne mellem Forsvarsministeriet og Odense Kommune om de sikkerhedskrævende aktiviteter (skydebaner og mortérbaner) i forbindelse med Sergentskolens flytning fra Sønderborg til Odense, og er den endelige placering af disse aktiviteter bestemt?«

Begrundelse

Det fremgår af forsvarsforliget, at ændringerne af hærens garnisonering skal gennemføres fra indeværende år, og da det er fremgået af en artikel i Fyens Stiftstidende den 11. november, at de første sergentelever begynder i Odense den 2. juli 1990, går jeg ud fra, at den usikkerhed, der har været om placering af de forskellige skydebanefaciliteter, er afgjort.

Svar (24/11 89):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Det kan oplyses, at der efter et møde sidst i september i år mellem Forsvarets Bygningstjeneste og Odense Kommune er nedsat en fælles gruppe, som skal drøfte samtlige bygningsmæssige konsekvenser m.v. i Odense af Sergentskolens flytning.

Spørgsmålet om bygningen af en ny skydebane vil blive inddraget i drøftelserne med kommunen, og den endelige placering er endnu ikke fastlagt. Den nye skydebane skal efter Forsvarskommandoens skøn være etableret senest medio 1992.

Sergentskolen planlægges flyttet i etaper, og for de første kurser, som oprettes i Odense i 1990, vil uddannelserne blive gennemført på de eksisterende anlæg.

Spm. nr. S 211

Til *indenrigsministeren* (16/11 89) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvad er årsagen til, at ministeren har forbudt kommunerne at udsende valgkortene til by- og amtsrådsvalgene som B-breve?«